

ת"פ 35172/10/14 - מדינת ישראל - פמ"ד נגד איריס נפתלי - בעצמה

בית משפט השלום בבאר שבע
ת"פ 35172-10-14 מדינת ישראל נ'
נפתלי
בפני כב' השופט ד"ר יובל ליבדרו
01 נובמבר 2015

המאשימה: מדינת ישראל - פמ"ד
ע"י ב"כ עו"ד ווליד אלבז
נגד
הנאשמת: איריס נפתלי - בעצמה
ע"י ב"כ עו"ד ציון אמיר

התנועה לאיכות השלטון בישראל, ע"ר

ע"י ב"כ עו"ד דניאל דושניצקי

החלטה

1. לפני בקשת המבקשת להצטרף להליך במעמד "ידידת בית המשפט".
2. המבקשת, שהיא עמותה רשומה, הפועלת לקידום טוהר המידות והמנהל התקין בשירות הציבורי, עותרת לאפשר לה להצטרף להליך הפלילי שמנהלת המאשימה כנגד הנאשמת, וזאת כדי להביא לפני בית המשפט את עמדתה ולטעון טענות כנגד הסדר הטיעון אליו הגיעו המאשימה והנאשמת. (ראו סעיף 88 לבקשה).
3. הבקשה כותרת "בקשה דחופה" וזאת נוכח העובדה שזו הוגשה אך ביום 28.10.15, שעה שדיון לשמיעת טיעונים לעונש קבוע ליום 01.11.15. יצוין כי הדיון נקבע לשמיעת טיעונים לעונש לאחר שהנאשמת הודתה בכתב אישום במסגרת הסדר טיעון. לבקשת הצדדים ביטלתי בהמשך את הכרעת הדין כדי לאפשר לנאשמת לפנות בבקשה לעיכוב הליכים. משהבקשה נדחתה, תורשע הנאשמת בשנית והצדדים אמורים לטעון לעונש במשותף, בהתאם להסדר שהוצג.
4. המבקשת מודעת לכך שהדיון הקבוע לטיעונים לעונש קבוע למעשה לצורך שמיעת טיעוני הצדדים לשכנע את בית המשפט לכבד הסדר עונשי סגור אליו הגיעו המאשימה והנאשמת עוד ביום 11.02.15, ואולם לאור חשיבות העניין עבור המבקשת ומשלא צלחה דרכה לשנות את עמדת המאשימה בכל הקשור לשאלת הקלון, הגישה בקשה זו.

5. המבקשת סבורה מהטעמים שפורטו בבקשתה כי יש מקום להטיל קלון על הנאשמת. בעניין זה

טענה המבקשת כי הנאשמת הורשעה בביצוע ארבע עבירות של הפרת אמונים עת עבדה בעיריית אשדוד, כי כיום הנאשמת ממשיכה לעבוד כמנהלת אגף אירועים בעיריית אשדוד וחרף האמור "מן ההסדר נעדרה - באופן הזועק לשמיים- בקשה לקביעה כי במעשיה של נפתלי (הנאשמת, י.ל.) דבק קלון" (סעיף 4 לבקשה).

המבקשת הרחיבה בבקשתה בשאלת הצורך בהטלת קלון לא רק על נבחר ציבור כי אם גם על עובד ציבור. המבקשת טענה כי לסוגיה המשפטית העומדת על הפרק חשיבות ציבורית רחבה ומכאן שיש מקום לתת לה ביטוי.

6. המבקשת התייחסה בבקשה ובנספחים שהוגשו אודות למאמצים שעשתה לשנות את עמדת

המאשימה בשאלת הקלון. בין היתר פנתה המבקשת לפרקליט מחוז דרום לעתור להטלת קלון על הנאשמת (סעיף 11 לפנייה לפרקליט המחוז- נספח א') ומשפנייתה זו נדחתה, פנתה בפנייה דומה ליועץ המשפטי לממשלה (סעיף 12 לנספח ג').

7. לאור חשיבות העניין אליבא דמבקשת, ונוכח העובדה שפניויתה בנושא לגורמי התביעה והעיריה לא צלחו, הוגשה כאמור בקשה זו להצטרף כ"ידיד" בית המשפט.

8. המבקשת טענה כי היא עומדת באמות המידה שנקבעה בהלכה הפסוקה לעניין "ידיד בית המשפט". בכלל זה טענה המבקשת כי לעמדה המוצעת על ידה פוטנציאל תרומה, ולו בשאלת קביעת קלון על עובד ציבור להבדיל מנבחר ציבור; כי היא עמותה בעלת ידע, מקצועיות וניסיון רב בתחום, לרבות ביכולת לייצג אינטרסים ציבוריים; כי צירופה כ"ידיד בית המשפט" לא יכביד או יסרב להליך וכי לסוגיה העומדת להכרעה השלכות ציבוריות והשפעה על השירות הציבורי.

דין

9. לאחר שבחנתי את הבקשה והנספחים לה הגעתי לכלל מסקנה כי יש לדחות את הבקשה, וזאת אף מבלי להזדקק לתגובת הצדדים להליך.

10. החלטתי לדחות הבקשה על אתר משום שלטעמי הבקשה לא עומדת במבחנים שנקבעו לעניין צירוף "ידיד בית משפט". לא מצאתי לקבל את עמדת הצדדים משום שעמדת המאשימה בסוגיה הובאה בגוף הבקשה ובנספחים לה, ועמדת הנאשמת ברורה מאליה.

11. בפסקה 45 למ"ח 7929/96 קוזלי נ' מדינת ישראל, פד"י נג(1) 529 (להלן: "פרשת קוזלי") פירט

הנשיא (בדימ') א' ברק את רשימת השיקולים שיש לשקול עת מוגשת בקשה שכזו:

"אכן בטרם תינתן לגוף או לאדם הזכות להביע עמדתו בהליך בו אין הוא צד מקורי, יש לבחון את תרומתה הפוטנציאלית של העמדה המוצעת. יש לבחון את מהות הגוף המבקש להצטרף. יש לבדוק את מומחיותו, ניסיונו והייצוג שהוא מעניק לאינטרס שבשמו מבקש הוא להצטרף להליך. יש לברר את סוג ההליך ואת הפרוצדורה הנוהגת בו. יש לעמוד על הצדדים להליך עצמו ועל השלב בו הוגשה בקשת ההצטרפות. יש להיות ערים למהותה של הסוגיה העומדת להכרעה. כל אלה אינם קריטריונים ממצים. אין בהם כדי להכריע מראש אימתי יהא מן הדין לצרף צד להליך כ"ידיד בית משפט", ומתי לאו. בה בעת, יש לשקול קריטריונים אלה, בין היתר, טרם יוחלט על צירוף כאמור".

נראה אם כן כי המבחנים שהוצעו, במסגרת רשימה לא סגורה, הם:

א. התרומה הפוטנציאלית של העמדה המוצעת.

ב. מהות הגוף המבקש להצטרף.

ג. מומחיותו, ניסיונו והייצוג שה"ידיד" מעניק לאינטרס שבשמו הוא מבקש להצטרף.

ד. סוג ההליך והפרוצדורה הנוהגת בו.

ה. זהות הצדדים להליך עצמו.

ו. השלב שבו הוגשה בקשת ההצטרפות.

ז. מהותה של הסוגיה העומדת להכרעה.

ראו בעניין גם מאמרם של המלומדים י' דורון ומ' תותרי-ג'ובראן: "לידתו והתפתחותו של "ידיד בית משפט" ישראלי", עלי משפט ה' תשס"ו.

12. בעניינו, סבורני כי המבקשת לא עומדת במרבית המבחנים ולמצער במבחנים המהותיים יותר,

ככל שהדבר נוגע למקרה הפרטי שלפני.

13. לטעמי אין מחלוקת אודות כך שהמבקשת מהווה "גוף בעל מימד ציבורי", המבקשת לפעול למען על האינטרס הציבורי. אין גם מחלוקת כי למבקשת מומחיות וניסיון וכי מהווה היא ידיד לאינטרס אותו מבקשת היא להציג, היינו לשמירה על טוהר המנהל וקיום מנהל תקין.

14. יחד עם האמור סבורני כי יש לתת משקל מוגבר בענייננו **לזהות הצדדים**. בענייננו הצד הרלוונטי

להליך הוא התביעה המיוצגת על-ידי פרקליטות מחוז דרום. מדובר בגוף ציבורי שאמון על האינטרס הציבורי. מדובר בגוף מקצועי, מיומן ובעל הניסיון בניהול ההליכים הרלוונטיים. הפרקליטות היא האמונה על מיצוי האינטרס הציבורי במסגרת ההליך הפלילי, לרבות בשאלת הענישה המבוקשת ובכלל זאת עתירה להטלת קלון. אין מדובר בניהול הליך בין שני פרטים אלא בין המדינה המיוצגת על-ידי הפרקליטות לבין הנאשמת. סעיף 11 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 קובע כי: **"המאשים במשפט פלילי הוא המדינה והיא תיוצג בידי תובע שינהל את התביעה"**. סעיף 12 לחוק זה מונה את רשימת הגופים הנכנסים בגדרי תובע, כשפרקליט מפרקליטות המדינה נמנה על אחד מאלה.

שאלה כבדת משקל היא, האם במסגרת הליך פלילי המנוהל על-ידי המדינה ראוי לאפשר לצד זר לבוא ולהיות קטגור **נוסף** כנגד הנאשם, ואולם לא מצאתי צורך להידרש לשאלה זו במסגרת החלטתי.

נוכח העובדה שההליך הפלילי, לרבות הגעה להסדר טיעון והעמדה העונשית המוצגת, מנוהל על ידי גוף ציבורי, יש לשקול בצורה פחות אוהדת בקשה של צד אחר להצטרף לצורך מתן ביטוי לאינטרס הציבורי במסגרתו של משפט פלילי.

15. נדמה כי בענייננו הדבר מקבל משנה תוקף שעה **שהדבר נבחן על-ידי הגורמים הבכירים ביותר במערכת, פרקליט המחוז והיועץ המשפטי לממשלה**. אין צורך להכביר מילים אודות מעמדו של היועץ המשפטי לממשלה בכל הקשור לניהול הליכים פליליים, על כל שלביו.

ואולם ביחס לשיקול דעתו של היועץ המשפטי לממשלה, אם לעורר את סוגיית הקלון ולטעון לכך בפני הערכאה הדינית, אבקש להפנות לפסקה 14 בבג"ץ 103/96 **כהן נ' היועץ המשפטי לממשלה ואח'**, פד"י נ(4) 3909 (להלן "פרשת כהן"):

"לבר בתי המשפט, היועץ המשפטי הוא בעל הסמכות הבכיר ביותר בשירות המדינה בנושאי חוק ומשפט; באכיפת שלטון החוק ושלטון המשפט; ובשדה המשפט הפלילי הוא הרשות העליונה והמכריעה אם יוגש אישום לבית המשפט, ובמקום שיוגש - מה יהא תוכנו; הוא שיחליט אם ימשך ויילך משפט פלילי או אם יעוכב; הוא שיחליט (בשלב ראשון) אם יעשה הסדר טיעון ומה יהא תוכנו של הסדר טיעון... אכן, בתתנו דעתנו למעמדו של היועץ המשפטי לממשלה כדמות המרכזית בניהול הליכי התביעה הפלילית וכבעל סמכות שהופקד להיותו נאמן השירות הציבורי לשמירת שלטון החוק במדינה, נידרש מאלינו למסקנה כי ניתן בידו שיקול-דעת אם ינקוט ואם לא ינקוט הליכי קלון. רום מעלתו של היועץ המשפטי לממשלה, הוא עצמו, עשוי ללמדנו על כוונת החוק לתת בידו שיקול-דעת לעניין סעיף 20(א) לחוק."

16. מעבר לאמור, סבורני כי **השלב שבו הוגשה הבקשה**, שהוא שלב מאוחר מאוד בהליך, מקשה אף הוא לקבל הבקשה. בענייננו, כזכור, הסדר הטיעון הסגור הוצג בבית המשפט לפני חודשים רבים, וחרף האמור הבקשה דן הוגשה ביום רביעי האחרון (28.10.15) כשהדיון קבוע ליום ראשון הקרוב (01.11.15). לא למותר לציין כי כעולה מהבקשה המבקשת ידעה מזה זמן רב על ההליך התלוי ועומד בבית המשפט.

יש לטעמי מקום לתת משקל גם **לשלב בו אנו מצויים במסגרת ההליך הפלילי**. כזכור, מדובר בצדדים אשר הציגו "הסדר סגור" לעניין העונש. בהתאם להסדר ובעקבותיו, הנאשמת הודתה במיוחס לה. צודקת המבקשת עת טענה כי בית המשפט לא מחויב לכבד ההסדר ואולם לנאשמת אינטרס הסתמכות וציפייה סבירים שבית המשפט יכבד את ההסדר וזאת בהתאם להלכה בנדון (ע"פ 1958/98 **פלוני נ' מדינת ישראל**, פ"ד נז(1) 577).

פתיחת הדיון בשאלת העיצומים שיוטלו על הנאשמת בשלב זה, לאחר ההודאה וגיבוש האינטרסים הנ"ל אצל הנאשמת, עלול לפגוע באינטרסים לגיטימיים אלה של הנאשמת ועלול לפגוע במוסד הסדרי הטיעון, מוסד שהוא בעל חשיבות עליונה בשיטתנו המשפטית, באשר נאשמים יחששו להגיע להסדרים שישונו בעתיד עקב בקשות של גורמים "חיצוניים" להוסיף ולטעון לעיצומים שלא נכללו במסגרת ההסדר.

הדברים נכונים מקל וחומר עת לא היה שינוי בנסיבות המצדיק את השינוי בסיכונים שקנתה הנאשמת עם מתן הודאתה (וראו בג"צ 218/85 **ארביב נ' פרקליטות ת"א**, פ"ד מ(2) 393) ובן בנו של קל וחומר עת הגדלת הסיכון עבור הנאשם מתבקשת על-ידי גורם "זר".

לעניין המשקל שיש לתת לפגיעה באינטרס הציפיה וההסתמכות של נאשם שהודה במסגרת הסדר טיעון, ולאחר ההודאה עולה לראשונה שאלת הקלון ראו פסקה 54 לפרשת כהן הנ"ל.

17. דחיית הבקשה מוצדקת לטעמי אף בשים לב **לסוג ההליך**. ענייננו הוא **בתיק פלילי** המתנהל

בערכאה הדיונית. אין מדובר בהליך ציבורי דוגמת עתירה שהוגשה לבג"ץ במסגרת הליך מנהלי או דיון פלילי במסגרת בקשת רשות ערעור, בקשה לדיון נוסף או ערעור רגיל. הליכים אלה מעצם טיבם וטבעם נוגעים בשאלות רוחב ובעלות השלכות ציבוריות ומשפטיות. להבדיל, ענייננו הוא בתיק פלילי "רגיל" בין המדינה לנאשמת פרטית עם מקרה פרטי כשהמבקשת מבקשת להתערב בגדריו של הסדר פרטי. בסוג כזה של הליך, ככלל, צירוף "ידיד בית משפט" פחות מקובל. נדמה כי נוכח האמור לעיל ביחס לזהות המאשימה והערתי בדבר אפשרות העמדת "קטגור" נוסף על המדינה, אפשרות זו הופכת למצומצמת עוד יותר.

18. סבורני, כי אף את המבחנים הקשורים במהותה של הסוגיה העומדת להכרעה ובתרומה הפוטנציאלית של העמדה המוצעת, המבקשת אינה צולחת.

בענייננו, כפי שכבר צוין מעלה, הדיון קבוע למעשה לצורך טיעוני הצדדים המבקשים מבית המשפט לכבד ההסדר אליו הגיעו. זו הסוגיה שעומדת לדיון. אפשרות חריגת בית המשפט מההסדר או הטלת קלון במקרה הקונקרטי בהתעלם מההסדר מובנת וידועה (ראו בג"ץ 5699/07 **פלונית נ' היועץ המשפטי לממשלה ואח'** (פורסם בנבו), ומכאן שבמקרה הקונקרטי **התרומה הפוטנציאלית לדיון עצמו היא נמוכה**.

19. הדיון בענייננו לא קבוע לצורך שמיעת טיעוני הצדדים ביחס לסוגית הקלון. בקשת המבקשת להרחיב את היריעה אודות הצורך להטיל קלון לא נעשית על רקע דיון שעניינו בשמיעת טיעוני המדינה להטיל על

הנאשמת קלון. במובן זה **המבקשת לא מבקשת להצטרף לעמדה של מי מהצדדים** למשפט כי אם **מבקשת היא להפוך לצד במשפט** כנגד המאשימה והנאשמת. כאמור המאשימה והנאשמת מבקשים לעתור במשותף לעמדה מסוימת והמבקשת מציינת במפורש כי מטרתה לטעון כנגד עמדה זו וכנגד ההסדר אליו הגיעו הצדדים (ראו סעיף 88 לבקשה).

20. אף אם לא נראה במבקשת כ"צד" למשפט הפלילי, כי אם כמי זו המבקשת להביא את קולו של נפגע העבירה, הציבור, יש לזכור כי **גם בעניינם של נפגעי עבירה קבע המחוקק סייגים ביחס למידת מעורבותם בהליך הפלילי** ובפרט ביחס לסוגיית הסדרי טיעון.

סעיף 17 לחוק זכויות נפגעי עבירה, התשס"א-2001 מאפשר לקורבן העבירה להביא השגותיו ביחס להסדר טיעון בפני תובע או גורם ממונה בתביעה, אשר צריך להביא עמדה זו לבית המשפט. החוק לא מכיר בזכותו של קורבן עבירה להביא השגותיו בפני בית המשפט עצמו.

נדמה כי אם הגבלות אלו על אפשרותו של קורבן עבירה להביא השגותיו על הסדר טיעון בפני בית המשפט קיימות ביחס לקורבן עבירת מין או אלימות, חרף ההכרה בפגיעה האישית של הקרבן, שחורגת היא מהפגיעה באינטרס הציבורי ואשר לא תמיד הרשות הציבורית מודעת למלוא עוצמתה והיקפה, אזי שמקל וחומר יש להקפיד על הריחוק הנדרש בין מי שמבקש להביא את קולו של הציבור שנפגע לבין בית המשפט, שהרי התביעה אמונה מלכתחילה על ההגנה של האינטרסים הציבוריים.

21. לטעמי אין לקבל את דרך פועלה של המבקשת מבחינה משפטית. אין לקבל את בקשת המבקשת להפוך למעשה לקטגור נוסף. המבקשת עותרת למעשה לאפשר לה למלא את תפקיד התובע-נציגו של המדינה-כפי שהדבר נראה נכון בעיניה. **המבקשת עותרת למעשה שיינתן לה הכשר להחליף את שיקול דעת התביעה הכללית במהלכה, עת הגיעה להסדר עם הנאשמת.** כעולה מבקשתה ומהנספחים שצורפו לה, פעלה המבקשת אל מול פרקליט המחוז והיועץ המשפטי לממשלה כדי לסכל את ההסדר אליו הגיעו עם הנאשמת. משלא צלחה דרכה, נדמה כי נכון היה, מבחינתה, להמשיך ולפעול במסלול המנהלי באמצעות הגשת עתירות מתאימות כנגד גופים מנהליים אלה, ולבקש לעכב ההליך הפלילי עד להכרעה בעתירות אלה (כפי שהדבר נעשה בפרשת כהן הנ"ל). תחת זאת הגישה המבקשת את הבקשה שבבסיס החלטה זו.

לטעמי, מהטעמים שפורטו מעלה, הדין המנהלי והדין הפלילי לא יכולים לאפשר קבלת מהלך שכזה.

22. סוף דבר. אני סבור שהמבקשת לא עומדת במבחנים שנקבעו בהלכה הפסוקה לצורך מתן אפשרות לצרפה כ"ידיד בית המשפט", ומכאן שאני דוחה את הבקשה. למותר לציין כי אין בהחלטתי זו התייחסות לגוף הטענות ולאפשרות למצות ההליכים בעניין קלונה של הנאשמת בערוצים אחרים, דוגמת הערוץ המשמעי שהוזכר בבקשת המבקשת ובנספחים שצורפו לה.

העתק נמסר לצדדים.

ניתנה והודעה היום י"ט חשוון תשע"ו, 01/11/2015 במעמד הנוכחים.

ד"ר יובל ליבדרו, שופט

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

בנסיבות העניין ומשלא ביקשתי את תגובת הצדדים לבקשה, וכפועל יוצא לא הוגשה לבית המשפט תגובה שכזו, אמנע מחיוב המבקשת בתשלום הוצאות.

ניתנה והודעה היום י"ט חשוון תשע"ו, 01/11/2015 במעמד הנוכחים.

ד"ר יובל ליבדרו, שופט

[פרוטוקול הושמט]

הכרעת דין

על יסוד הודאת הנאשמת שניתנה עוד ביום 11.2.2015, אני שב ומרשיע את הנאשמת בעבירות המיוחסות לה בכתב אישום.

ניתנה והודעה היום י"ט חשוון תשע"ו, 01/11/2015 במעמד הנוכחים.

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

1. הנאשמת הורשעה על פי הודאתה במסגרת הסדר טיעון בכתב אישום, המייחס לה 4 עבירות של הפרת אמונים, עבירות לפי סעיף 284 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977.

2. מכתב האישום עולה כי הנאשמת עבדה בשנים 2006-2008 בתפקיד מנהלת אגף אירועים בעיריית אשדוד.

במסגרת תפקידה זה, הנאשמת רכזה וטיפלה בנושא עבודות שהוצעו לקבלנים חיצוניים. בין יתר הנושאים בהם טיפלה הנאשמת היה נושא פרסום מכרזים של פרסום בכל הקשור למטה המאבק להקמת בית חולים באשדוד.

בין השנים 2007-2008, בארבע הזדמנויות שונות, פנתה הנאשמת לדודה לקבלת הצעת מחיר על עבודות פרסום. הדוד הציע הצעות תוך שהציג מצגי שווא אודות הצעות מתחרות כוזבות. את ההצעות העביר הדוד לידי הנאשמת. מכתב האישום עולה כי בזמן אמת הנאשמת לא ידעה על מצג השווא של דודה.

בסופו של יום התקבלו ארבע הצעות של הדוד שכן הצעתו הייתה במחיר הנמוך מבין יתר ההצעות, שכאמור לא היו אמיתיות.

הנאשמת הפרה אמונים במסגרת תפקידה כמזכירת מטה המאבק בכך שלא גילתה לחברי הוועדה על הקשר בינה לבין דודה, שארבע הצעותיו הן שזכו כאמור.

3. במסגרת ההסדר הוסכם כי הצדדים יעתרו לעונשים של מאסר מותנה וקנס בסך של 20,000 ₪.

4. ב"כ המאשימה, טען כי יש לכבד את ההסדר בשים לב לעובדה שהנאשמת נעדרת עבר פלילי ובשים לב להודאת הנאשמת וללקיחת האחריות.

ב"כ המאשימה הדגיש את החיסכון בזמן שיפוטי ואת מורכבות התיק.

5. ב"כ הנאשמת עתר אף הוא לכבד את הסדר הטיעון. ב"כ הנאשמת הדגיש את הקושי הראייתי שהיה

קיים בתיק ואת הוויתור של הנאשמת על האפשרות שכפותה תוכיח והכל במסגרת קניית סיכויים-סיכונים.

ב"כ הנאשמת הרחיב אודות תפקידה של הנאשמת כמזכירה, אודות הגדרת בין משפחה שיש חובת דיווח אודותיו בפני ועדת מכרזים, בהתאם לדין הנוהג.

ב"כ הנאשמת הרחיב אף לגבי חלקו של אותו דוד שנדון בנפרד במסגרת הסדר טיעון שלא היה מי שיצא כנגדו. ב"כ הנאשמת הגיש מסמכים אודות מצבה הרפואי המורכב של הנאשמת ואף צירף מכתבים של יו"ר הקרן לרווחת נפגעי השואה בישראל, ראש השב"כ לשעבר והשר לשעבר אבי דיכטר וכן של מנכ"ל העירייה, אודות תרומתה של הנאשמת לחברה ואופן התנהלותה בעבודתה.

6. הנאשמת אף היא מסרה את דבריה לבית המשפט. הנאשמת מסרה כי היא מתנצלת על התנהלות במקרה זה.

7. לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים, החלטתי לאמץ את ההסדר.

נתתי משקל לנסיבות ביצוע העבירות; לחלוף הזמן מאז נעברו העבירות (למעלה מ-7 שנים); להעדר עבר פלילי של הנאשמת; להסדרים העונשים בעניינם של מעורבים נוספים באירוע; ללקיחת האחריות ולנסיבותיה האישיות- בריאותיות המורכבות של הנאשמת (ראו נ/1), אשר מחמת צנעת הפרט לא אפרטן.

ממסמכים שהועברו לעיוני, הסדר זה הינו סביר ומאזן נכונה בין האינטרס הציבורי לאינטרס האישי של הנאשמת. נוכח האמור, ובהתאם להלכות הנוהגות לעניין הסדרי טיעון, מצאתי כאמור לכבד את ההסדר.

8. אשר על כן, אני גוזר על הנאשמת את העונשים הבאים:

א. 8 חודשי מאסר על תנאי, לתקופה של 3 שנים מהיום, שהנאשמת לא תעבור עבירה בניגוד לפרק ט' לחוק העונשין.

ב. קנס בסך 20,000 ₪ או 200 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם בתוך 90 יום מהיום.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום לבית המשפט המחוזי.

ניתן והודע היום י"ט חשוון תשע"ו, 01/11/2015 במעמד הנוכחים.

ד"ר יובל ליבדרו, שופט